

РЕШЕНИЕ

№ 6654

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1429** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Д. П., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк], № 6, ет. 4, ап. 14, в качеството му на представляващ „Компас фонд за вземания“ А., ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител адв. Б. Б., срещу Решение от 27.11.2023 г. по НАХД № 9006/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-108/30.05.2023 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на И. Д. П., на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, пр. 2 от ЗППЦК, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7 000 /седем хиляди/ лв. за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 1, пр. 1, вр. ал. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба решението е оспорено като постановено при нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Изтъкват се доводи, че отсъства задължение за деклариране на посочените в чл.114б от ЗППЦК обстоятелства, тъй като П. бил преизбран за поста, което е заемал. Твърди се, че административнонаказващият орган неправилно е определил датата на нарушението,

което било самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Моли съдът да отмени въззивното решение, като постанови решение, с което отмени издаденото НП. В съдебно заседание касаторът - редовно призован, се представлява от адв. Б.. Той поддържа жалбата и прави искане на отмяна на решението на СРС и наказателното постановление.

В съдебно заседание ответникът - заместник – председателят на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, редовно призован се представлява от юрисконсулт Х., която моли да бъде потвърдено решението на СРС. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение от 27.11.2023 г. по НАХД № 9006/2023 г. на Софийски районен съд е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-108/30.05.2023 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на И. Д. П., на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, пр. 2 от ЗППЦК, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7 000 /седем хиляди/ лв. за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 1, пр. 1, вр. ал. 2 от ЗППЦК.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А. Д. К. – младши експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“, който е констатирал нарушението и е съставил АУАН на И. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че дружеството „Компас фонд за вземания“ А. е публично такова, по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЦК, като същото е вписано като такова със специална инвестиционна цел под РГ-05-1683 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН и в това си качество е адресат на разпоредбите на ЗППЦК.

На 30.08.2022 г. било проведено извънредно събрание на акционерите, по време на което И. П. бил преизбран за нов мандат като член на съвета на директорите на „Компас фонд за вземания“ А.. Протоколът от това събрание бил представен на КФН на същата дата 30.08.2022 г. тъй като членовете на управителния орган на дружеството са адресати на разпоредбата на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК, след получаването на протокола от

проведеното извънредно събрание на акционерите, служителите на КФН отпратили писмено запитване дали лицето И. П. е подало декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Било установено, че такава декларация не била подадена в законоустановения за това срок - седем дни от осъществяването на избора, поради което служителят на КФН А. К. приел, че е осъществен състав на административно нарушение и съставил на И. П. АУАН, който му бил връчен на 07.12.2022 г. срещу подпис.

Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното пред СРС НП № Р-10-108/30.05.2023 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, с което на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, пр. 2 от ЗППЦК, на И. Д. П., било наложено административно наказание „глоба” в размер на 7 000 /седем хиляди/ лв. за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 1, пр. 1, вр. ал. 2 от ЗППЦК.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са отразени коректно датата и мястото на извършване на нарушението, и описание на същото в достатъчна степен да се осигури възможност на жалбоподателя да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Въззивният съд е отговорил на възраженията на жалбоподателя относно неправилно приложение на материалния закон и искането за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав намира, че при правилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е направил обосновани изводи досежно приложението на закона, като правилно е приел, че е безспорно установено вмененото на санкционирания субект административно нарушение по смисъла на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Правилни са изводите на районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34, ал. 2 и 3 от ЗАНН и съдържат изискуемите реквизити, съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Налице е съответствие между фактическото описание на нарушението и дадената му правна квалификация. И в АУАН, и в НП обвинението е формулирано по начин, позволяващ да се разбере неговия характер.

Неоснователно е възражението на касатора, че деклариране на обстоятелствата по чл. 114б от ЗППЦК не се е налагало, поради това, че в случая не е налице избиране на нов член на Съвета на директорите, а преизбиране на такъв. Законът въздига в административно нарушение неизпълнението на задължението за подаване на декларация (а такова задължение касаторът е имал на основание чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в качеството му на член на съвета на директорите на дружеството), независимо от съдържанието на тази декларация и независимо от факта, че същият е преизбран за член на Съвета на директорите на дружеството.

Въззивният съд обосновано е приел, че началото на срока по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК е обвързано с момента на избор на лицето за член на съвета на директорите, а не с момента на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ). В случая касаторът е избран за член на управителния орган на публичното дружество на извънредно събрание на акционерите, проведено на 30.08.2022 г., поради което е следвало да декларира

обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК в срок до 06.09.2022 г., включително. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в ТРРЮЛНЦ. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информирание на акционерите и инвеститорите. В този смисъл е преобладаващата практика на АССГ, отразена в Решение № 834/12.02.2021 г., постановено по адм. д. № 8828/2020 г., Решение № 6556/10.11.2021 г., постановено по адм.д. № 6866/2021 г., Решение № 4567/02.07.2019 г., постановено по адм. д. № 4747/2019 г., всички на АССГ/. Следователно, правилно наказващият орган, както и въззивният съд са приели, че нарушението е извършено на 07.09.2022 г. – първият ден след изтичане на срока за подаване на посочената декларация.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че деянието не представлява маловажен случай. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, т.е. настъпването на вредоносен резултат не е част от съставомерните признаци, спрямо него също следва да бъде извършена преценка за наличие предпоставките по чл.28 ЗАНН. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. П., засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността.

Следва да се отбележи още, че предварителното подаване на декларация по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК не доказва изпълнение на задължението по чл. 114б, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗППЦК поради липса на годеен субект на деклариране, както и на яснота – какво ще бъде фактическото положение към момента на избора му. Предсрочното подаване на декларация, дори със съдържанието по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК, е без правна стойност, тъй като към този момент нейният подател не е имал качеството на член на управителен орган на публично дружество, съответно не е бил и субект на задължението по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК.

Неоснователно е и оплакването за явна несправедливост на наказанието доколкото същото е в предвидения от закона минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо. Санционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК предвижда, че който извърши или допусне извършване на нарушение на член 100м, ал. 1 и 2, чл. 100 г, ал. 2 - 6 и ал. 8 – 10, чл. 114, ал. 2, 13 и ал. 14, изречение първо, чл. 114а, ал. 1, 2, 4 и

7, чл. 114б, чл. 115, ал. 13, чл. 116б, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 10, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв.

С оглед изложеното, обжалваното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Предвид това, то следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.11.2023 г. по НАХД № 9006/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав.

ОСЪЖДА И. Д. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.